

Artikel IX.

1. Medlemmerne af en styrke eller et civilt element og deres pårørende kan på stedet købe varer, der er nødvendige til deres eget forbrug, og sådanne tjenesteydelser, som de har behov for, på samme betingelser som modtagerlandets statsborgere.

2. Lokale varekøb til en styrkes eller et civilt elements forsyning skal i almindelighed foretages gennem de myndigheder, der indkøber sådanne varer til modtagerlandets værn. For at undgå at sådanne indkøb får skadelig indvirkning på modtagerlandets økonomi, kan modtagerlandets kompetente myndigheder i påkommende tilfælde begrænse eller forbyde køb af nærmere angivne varer.

3. Under forbehold af aftaler, som allerede er i kraft, eller som herefter bliver indgået mellem bemyndigede repræsentanter for afsender- og modtagerlandet, skal modtagerlandets myndigheder alene have ansvaret for, at der træffes passende foranstaltninger til at stille de nødvendige bygninger og områder såvel som de dermed forbundne hjælpemidler og tjenesteydelser til rådighed for en styrke eller et civilt element. Disse overenskomster og foranstaltninger skal såvidt muligt være i overensstemmelse med de i modtagerlandet gældende bestemmelser med hensyn til beboelsesforhold for og indkvartering af tilsvarende personel. Medmindre der foreligger anden udtrykkelig aftale, skal modtagerlandets lovgivning være bestemmende for de rettigheder og forpligtelser, der opstår som følge af besiddelsestagselsen eller anvendelsen af disse bygninger, områder, hjælpemidler eller tjenesteydelser.

4. En styrkes eller et civilt elements behov for stedlig civil arbejdskraft skal imødekommes på samme måde som modtagerlandets tilsvarende behov og med bistand fra modtagerlandets myndigheder gennem arbejds-